

1942 SDO Večerní návštěva (Fr. Procházka), jh. J. Steimar, r. B. Vacek, mj. Jakož i my odpouštíme, Krev a půda (R. Walter, zakázáno). 1943 70. výročí zal. spolku, Habada a Jordán (V. Štech), též Úsměvy a kordy ad. 1944 ŠS Sůl nad zlato (Baldessari-Plumlovská), Přátelství (Smažík), Strakonický dudák. SDO do zákazu 1944 24 her, 40 představení, celkově do 1943 660 představení. 177 členů, z toho 91 činných. Archiv s množstvím cených materiálů, korespondence s profes. herci, se Sv. Čechem atd. Slánská scéna 1942 vyšší aktivita. Mj. Zamilování přátelé (Rutte), Její pastorkyňa, Balada o Kátince (Z. Němeček), 1943 Zločin v mlze (B. Fazzius), Neomluvená hodina (Bekeffy), Neviditelný most (E. Šaman), Stanice Gordián (Faltis), 1944 Karneval Pantalónů (Ernst, Vrba), hra J. K. Tyl zakázána, do 1944 17 her, 30 představení.

1945 nové vedení divadla, budova majetkem MNV. SDO zah. Lucernou, Matkou, obě r. B. Vacek, předtím r. Slánské scény, člen SDO 1908-1947. Slánská scéna zah. až 1947 večerem ruských aktovek. Mládež zal. *DrO ŠCM*, hl. pohádky pro děti, r. H. Balounová, r. též řadu pořadů MJF a pásem, a Jar. Šťastný, mj. Podivné příhody pana Pimpipána (Radok) a Vassa Železnovová. 1948 snaha o sloučení SDO, Slánské scény a DrO ČSM do společné Ochotnické scény znemožněna administrativní chybou, jedinou insc. Ženitba, r. L. Eliáš (*1923, místní rodák, profes. h., později Divadlo Petra Bezruče Ostrava). 1949 v městském div. zah. činnost profes. Divadlo Zd. Nejedlého (1950-1958) pobočná scéna div. v Kladně. Slánští ochotníci se přesunuli do Kvíčku, kde h. v sokolovně pod *SDO Kvíček*, r. uč. Jar. Hanuš (zač. jako r. ve 30. letech ve Slánské scéně). 1951 aktivní členové SDO společně s Pěveckým spolkem Dalimil jako *DrO ZK ROH ČKD*, ponechal si název Slánská scéna a prohlásil se následníkem SDO z 1873. 1953 se ochotníci vrátili na scénu slánského divadla.

SDO Kvíček se reorganizoval v *DS n. p. Cotona*. Několik insc. Slánské scény ve slánském divadle. Pokus o ustavení profes. Oblastního divadla v Slaném skončil fiaskem a zničením majetku i dokumentace dřívější ochotnické činnosti.

1961 sjednocení všech ochotnických kolektivů v DS ZK ROH SDO královského města Slaný s názvem Slánská scéna. Zah. O rozmazlené Liběnce (Pixa), r. V. Hampl, poté též vlastní pohádky, např. 1954 Nezbední vodníci, 1955 Kdo rozesměje princeznu. Do 1980 77 premiér. Nejvýraznější r. osobnosti 2. pol. 20. stol. J. Warren-Koula, r. 40 her, oceněn zlatým odznakem J. K. Tyla.

596 / *Dividýlko, Parafráze Gogolova Revizora: Vyšetřování případu podvodného revizora. 1990.*

Např. 1954 Sto dukátů za Juana, 1961 Sníh v tropech netaje (Dostálová), 1962 čs. premiéra Právně žalují, Kolébka, JH 1971. Jeho poslední insc. 1974 Krvavé křtiny. Další pravidelně pracující r. J. Šrajger, insc. např. Mirandolína, vlastní dramatizace románu Zd. Pluhaře Opustíš-li mne, několik autorských pořadů MJF a scénických pásem, např. Leninská pravda, Oheň a růže, Růže a barikády, Večer nad slánskou kronikou, Naše paní Božena Němcová (J. Šrajger). V dalších letech progresivní repertoár, netradičně pojímaný, spolupráce s pražským profes. r. Jar. Vágnerem. 1973 Matka (Gorkij, Brecht, Černíková), r. K. Vidimský s Jar. Vágnerem, cena Východočeského KNV, hl. cena Memoriálu Josefa Kadlece, JH. Od pol. 70. let pokles aktivity Slánské scény až na 1 premiéru ročně. Např. 1974 Dálky (E. F. Burian), 1975 Hráze mezi námi (E. F. Burian), obě r. J. Vágner. Po 1978 repertoár méně výrazný, teprve 1981 opět vzestup, 1981 Emigranti (Mrožek), 1982 Stromy umírají vstoj (Casona). S divadlem v té době pracoval jh. r. M. Švarc, 1977 Na železniční zastávce (A. Uljanskij), 1978 Dnešní příběh (F. Káló), Gangsteři z Valence (W. Ebert). V 80. letech jh. r. St. Oubram, 1983 Třetí zvonění, 1985 Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk, 1987 Limonádový Joe, 1987 Kdo hledá, najde, 1993 Slánské hrátky aneb Slaměné zvonění. Na dětského diváka se soustředil r. K. Vidimský, 1976, 1991 Vodník Mařenka, 1978 Pohádka o Popelce, 1983 Strašidla, a J. Chodora (1989 Moudrá ševcová, 1992 Podivuhodné příhody pana Pimpipána). Výrazný člen souboru L. Dobner (h., autor, dramaturg, r.), např. Rozum nekoupíš, Sto dukátů za Juana, Dalskabáty, Pohádka o líných strašidlech, Kašpárek v pekle, Netopýr aneb Lež má měkký nos. 2000 r. debut T. Votta s insc. Pohádka o líných strašidlech aneb Poklad ve mlýně.

1971 zal. *HloDoStaSáHoVo DP* Slaný (Hložek, Dobner, Staňková, Sábíl, Holeček, Vomastková), z nějž 1973 vzniklo autorské divadlo *Dividýlko* (J. Hložek, J. Šíma), Večer s Thálií, Jak jsem vyhrál válku, Hostina kanibalů, Status quo atd. 15 členů, ved. Jar. Hložek, spoluauteur Jar. Šíma. Působíště Klub Dividýlka na náměstí, 2002 předchodně v bývalém hotelu Pošta. Významný DS netradičního divadla 70. a 80. let, účastník mnoha přehlídek a festivalů.

595 / *Hilbertova Pěst, ve které jh. vystoupila Leopolda Dostálová v roce 1921, byla 232. představením spolku.*

Vedle toho činný i 1955 zal. *DrO ONV*, zah. Poslední muž (F. X. Svoboda), r. Bř. Šváb. Dále *DS Okr. OB*, *DS Pálovky*, r. M. Aišman. *DS Bateria*. *Vojenský soubor Tankista*, 1960 Rodina Vidorova (T. B. Davidová), r. uč. Jar. Šrajger. Členství se v různých DS často prolínalo. 1956 na Svátcích písní a tanců Pražského kraje *Dramatická skupina KDO* provedla Hru o sv. Dorotě a Salíčku. Do 1958 se většina ochotnické činnosti soustředila do Kvíčku,